

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
146/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. november 12.

A T-499/10. sz. ügyben hozott ítélet
MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. kontra Bizottság

A Törvényszék megsemmisíti a Magyarország által a MOL olajipari társaságnak nyújtott állami támogatásról szóló bizottsági határozatot

Nincs olyan adat, amely bizonyítaná, hogy e társaság a bányajáradékok fizetését illetően a versenytársaihoz képest kedvezőbb elbánásban részesült volna

A MOL magyar olaj- és gázipari társaság, amely többek között Magyarországon szénhidrogének kitermelésével foglalkozik.

A magyar bányászati törvény¹ értelmében a kitermelési engedéllyel rendelkező bányavállalkozók a szénhidrogének, a kőolaj és a földgáz kitermelése után bányajáradékot kötelesek fizetni az államnak. 2008-ig a bányajáradék mértékét főszabály szerint a kitermelt ásványi nyersanyagok mennyisége értékének 12%-ában határozták meg.

2005 szeptemberében a MOL tizenkét olyan szénhidrogénmezőre vonatkozóan kérte a bányászati jogainak meghosszabbítását, amelyek tekintetében kitermelési engedélyt adtak ki, és amelyeken még nem kezdték meg a kitermelést. Egy 2005 decemberében aláírt megállapodásban a MOL és a Magyar Állam öt évvel meghosszabbította az e tizenkét mezőn történő kitermelés megkezdésének határidejét, a meghosszabbítási járadékot pedig – amely járadék összegének a bányászati törvény értelmében magasabbnak kellett lennie az alapjáradék összegénél – az említett ötéves időszak minden éve tekintetében 12,24% és 12,6% közötti mértékekben határozták meg. Ezenkívül a felek tizenöt évre megállapodtak abban, hogy e járadékot kell alkalmazni a MOL minden, kitermelési engedély hatálya alatt már termelésbe állított mezőjére, vagyis 44 szénhidrogénmezőre és 93 földgázmezőre, ami e mezők tekintetében megnövelt bányajáradékot eredményez. A megállapodás továbbá 20 milliárd forint (közel 68 millió euró) egyszeri térítés fizetéséről rendelkezett.

2007-ben módosították a bányászati törvényt², és a bányajáradék mértékét 2008. január 8-i hatállyal főszabály szerint 30%-ra emelték³. Ez az emelés azonban nem érintette a MOL mezőit, amelyekre továbbra is a 2005. évi megállapodásban meghatározott mértékek vonatkoztak.

2010 júniusában a Bizottság határozatot fogadott el⁴, amelyben megállapította, hogy a bányajáradék MOL-lal szembeni, a 2005. évi megállapodásban történő rögzítésének és a MOL versenytársaira irányadó bányajáradék emelésének a társítása a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül. Következésképpen a Bizottság felszólította Magyarországot, hogy téríttesse vissza a MOL-lal e támogatást, amelynek összege 2008-ban 28 444,7 millió forint (közel 96,6 millió euró), 2009-ben pedig 1 942,1 millió forint (közel 6,6 millió euró) volt.

A MOL a Bizottság határozatát megsemmisítés iránti keresettel támadta meg a Törvényszék előtt.

¹ A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény.

² A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló 2007. évi CXXXIII. törvény.

³ Az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény bizonyos mezők esetében e mértéket 2009. január 23-tól kezdve ismét 12%-ra szállította le.

⁴ A Magyarország által a MOL Nyrt. részére nyújtott C 1/09 (korábbi NN 69/08) számú állami támogatásról szóló 2011/88/EU határozat (HL 2011. L 34., 55. o.).

A Törvényszék az ítéletében mindenekelőtt megállapítja, hogy a bányászati törvény az ezen ágazatban működő minden bányavállalkozónak lehetővé teszi, hogy a kitermelési engedély kiadásától számított öt éven belül az általa termelésbe még nem állított egy vagy több mező vonatkozásában a bányászati jogainak meghosszabbítását kérje. Ezzel összefüggésben a Törvényszék kimondja, hogy e következtetést nem vonja kétségbe az a körülmény, hogy a MOL ténylegesen az egyetlen olyan vállalkozás volt, amely a szénhidrogének ágazatában meghosszabbítási megállapodást kötött. E körülmény ugyanis azzal is magyarázható, hogy a többi gazdasági szereplőnek nem fűződött ehhez érdeke, azaz nem is kértek meghosszabbítást, vagy azzal, hogy a feleknek nem sikerült megállapodniuk a meghosszabbítási járadék mértékéről. Mivel a bányászati törvény által a meghosszabbítási megállapodás megkötésének alapjául meghatározott kritériumok objektívek, és minden, e kritériumoknak megfelelő potenciálisan érdekelt gazdasági szereplőre alkalmazandók, **a 2005. évi megállapodás e törvény alapján történő megkötése nem részesítette előnyben a MOL-t a versenytársaihoz képest.**

Hasonlóképp, az, hogy a magyar hatóságok mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a meghosszabbítási járadék mértékének meghatározását illetően, nem jelenti azt, hogy ebből bizonyos vállalkozásoknak versenyelőnye származhatna. E mérlegelési mozgásteret ugyanis olyan különböző tényezők igazolhatják, mint a meghosszabbítással érintett mezők száma, valamint e mezőknek a már termelésbe állított mezőkhöz képest fennálló becsült jelentősége. A bányászati törvényben biztosított mérlegelési mozgástér tehát jellegénél fogva lehetővé teszi a közigazgatásnak, hogy megóvja a gazdasági szereplők közötti egyenlő bánásmódot aszerint, hogy e gazdasági szereplők hasonló vagy eltérő helyzetben vannak, amennyiben a közigazgatás a járadékra vonatkozó javaslatait az egyes előterjesztett meghosszabbítás iránti kérelmek jellemzőihez igazíthatja.

Így nem logikátlan, hogy a meghosszabbítási járadék, adott esetben pedig a megnövelt bányajáradék – amelyek azokra a mezőkre alkalmazandók, amelyek vonatkozásában a kitermelés kezdetének időpontját elhalasztották, illetve a már termelésbe állított mezőkre – mértéke magasabb legyen, amennyiben a meghosszabbítással érintett mezők száma a már termelésbe állított mezők számához képest jelentős. Hasonlóképp, e mérték alacsonyabb lehet, amennyiben – mint a jelen ügyben is – a meghosszabbítással érintett mezők száma a termelésbe állított mezőknek csekély hányadát képezi. E tekintetben ugyanakkor a Törvényszék megállapítja, hogy **a Bizottság nem vizsgálta a 2005. évi megállapodás e releváns vonatkozását.**

A Törvényszék azt is megállapítja, hogy léteznek a Magyarország által a szilárd ásványi nyersanyagok ágazatában kötött egyéb meghosszabbítási megállapodások is, amelyeket a 2005. évi megállapodás mérlegelése során figyelembe kellett volna venni. A Bizottság azonban nem vette figyelembe e megállapodásokat.

Másfelől a Törvényszék megjegyzi, hogy a járadékoknak a módosított bányászati törvény értelmében történő emelésére a kőolaj világpiaci árának emelkedésével összefüggésben, vagyis a 2005. évi megállapodás megkötésétől függetlenül került sor.

E körülmények között a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által lefolytatott elemzés nem tette lehetővé annak megállapítását, hogy **a 2005. évi megállapodás gazdasági előnyöket biztosított volna a MOL-nak a versenytársai hátrányára, következésképpen pedig megsemmisíti a Bizottság határozatát.**

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499